

- Slutligen anser sökanden att kommissionens resonemang utgör en felaktig rättstillämpning vad beträffar det som utmärker förfarandet för införande av allmän trafikplikt. I det avseendet hävdar sökanden att tillämpningen av en frist som inte är slutlig medför en obegränsad förlängning av den "första fasen" av förfarandet, vilket är ologiskt och står i strid med kommissionens eget påstående att förfarandet för införande av allmän trafikplikt består av två faser, samtidigt som det utgör en enhet.

Talan väckt den 23 juli 2007 – Martin mot parlamentet

(Mål T-276/07)

(2007/C 211/102)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Hans-Peter Martin (Wien, Österrike) (ombud: advokaten É. Boigelot)

Svarande: Europaparlamentet

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som fattades av Europaparlamentets generalsekreterare den 10 maj 2007, vilket delgavs sökanden den 14 maj 2007, i vilket det dels slogs fast att ett visst belopp orättmätigt hade betalats till sökanden, dels förordnades att beloppet i fråga skulle återkrävas och att sökanden skulle bära kostnaderna för detta i enlighet med artikel 27.3 i bestämmelserna för kostnadsersättning och andra ersättningar till Europaparlamentets ledamöter,
- i den utsträckning det är nödvändigt, ogiltigförklara det beslut som fattades av generaldirektören för Europaparlamentets generaldirektorat för finansfrågor den 13 juni 2007 i syfte att verkställa det ovannämnda beslutet av den 10 maj 2007, i vilket sökanden förelades att betala beloppet i fråga eller att inom trettio dagar från beslutet föreslå en skriftlig betalningsplan för parlamentets godkännande,
- i den utsträckning det är nödvändigt, och i förekommande fall, ogiltigförklara samtliga verkställighetsbeslut som föregått förfarandet, eller som kan komma att fattas under förfarandet, och
- i vart fall, förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) upprättade, efter att ha genomfört en granskning av den ersättning för assistenter som sökanden hade beviljats i egenskap av ledamot i Europaparlamentet, en rapport i vilken det konstaterades vissa oegentligheter. Parlamentets generalsekreterare fattade på grundval av den rapporten det angripna beslutet den 10 maj 2007. I det angripna beslutet föreskrevs att sökanden enligt artikel 27.3 i bestämmelserna för kostnadsersättning och andra ersättningar till Europaparlamentets ledamöter skulle betala tillbaka de belopp som orättmätigt hade utbetalats till honom.

Sökanden åberopar fyra grunder till stöd för sin talan.

Den första grunden avser en felaktig och oriktig tillämpning av bestämmelserna för kostnadsersättning och andra ersättningar till Europaparlamentets ledamöter, i synnerhet artiklarna 14 och 27.3 i dessa bestämmelser.

Den andra grunden avser en felaktig bedömning av relevansen av de bestyrkande handlingar som sökanden har gett in.

Sökanden åberopar vidare en grund som avser ett åsidosättande av rådets förordning nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget⁽¹⁾ samt ett åsidosättande av proportionalitetsprincipen och av icke-diskrimineringsprincipen.

Sökanden åberopar slutligen en grund som avser ett åsidosättande av principen om ett kontradiktoriskt förfarande och av rätten till försvar.

⁽¹⁾ EGT L 248, s. 1.

Överklagande ingett den 18 juli 2007 av Luigi Marcuccio av det beslut som personaldomstolen meddelade den 11 maj 2007 i mål F-2/06, Luigi Marcuccio mot kommissionen

(Mål T-278/07 P)

(2007/C 211/103)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ombud: advokaten G. Cipressa)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission